

do drogi z kolonji Stara-Aleksandrówka do miasta Rożyszcz. Stąd okalając grunta kolonji Nowe Załobowo, drogą polną w kierunku południowo-zachodnim do przecięcia się z drogą polną i wzdłuż tej ostatniej w kierunku północno-zachodnim do granicy gruntów wsi Jurydyka. Następnie, okalając grunty wsi Jurydyka, dochodzi do toru kolejowego, przecina tor i biegnie w linii prostej granicą pól kolonji Dmitrówki i pól majątku Rożyszcze do punktu, w którym granica majątku Rożyszcze załamuje się w kierunku zachodnim. Stąd w linii prostej, będącej przedłużeniem poprzedniego kierunku granicy miasta, miedzą przez grunty majątku Rożyszcze do granicy pól wsi Topólno, poczem granicą tych pól i gruntów majątku Rożyszcze do wylotu ulicy Szewczenki — punktu wyjściowego niniejszego opisu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

53.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 15 stycznia 1934 r.

w sprawie ustalenia okręgów hodowlanych.

Na podstawie art. 1 i 13 ustawy z dnia 28 października 1925 r. o nadzorze państwowym nad buhajami (Dz. U. R. P. Nr. 121, poz. 868), której tekst jednolity ogłoszony został w załączniku do obwieszczenia z dnia 14 stycznia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 69), zarządzam co następuje:

§ 1. Niżej wymienione powiaty i gminy, niezaliczone w rozporządzeniach z dnia 1 września 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 736), z dnia 19 lutego 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 99), z dnia 14 lutego 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 100), z dnia 16 czerwca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 489) oraz z dnia 17 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 831) do okręgów hodowlanych, zalicza się do tych okręgów w sposób wskazany w §§ 2 i 3 rozporządzenia niniejszego.

§ 2. Do okręgu hodowlanego bydła nizinnego czarno-białego zalicza się:

w województwie lwowskiem:

w powiecie rzeszowskim

gminy: Babica, Biała, Boguchwała, Budziwój, Bzianka, Dąbrowa, Drabinianka, Jasionka, Kielanówka, Kielnarowa, Kraczkowa, Krasne, Lutoryż, Łąka, Łukawiec, Malawa, Miłocin, Mrowla, Niechobrz, Nosówka, Nowa Wieś, Palikówka, Pobitno, Pogwizdów Nowy, Przybyszówka, Raclawówka, Rudna Mała, Rudna Wielka, Rzeszów, Siedliska, Słocina, Staromieście, Staroniwa, Świlcza, Terliczka, Trzciana, Trzebownisko, Tyczyn, Wilkowyja, Zaczernie, Zalesie, Zarzycze, Zwiężczyca.

w województwie łódzkim:

powiaty: brzeziński, piotrkowski i radomszczański.

§ 3. Do okręgu hodowlanego bydła jednomaścistego polskiego (w odmianach od czerwonej do myszatej) zalicza się:

w województwie lwowskiem

w powiecie rzeszowskim

gminy: Białka, Błażowa, Błędowa Zgłobieńska, Błędowa Tyczyńska, Borek Nowy, Borek Stary, Bratkowice, Brzezówka, Budy, Chmielnik, Cierpisz, Dylągówka, Futoma, Głogów, Grzegorzówka, Hadle Szklarskie, Hermanowa, Hucisko ad Przewrotne, Hyżne, Jawornik Polski, Jawornik Przedmieście, Kąkolówka, Lecka, Lipie, Lubenia, Matysówka, Piątkowa, Pogwizdów, Przewrotne, Rogoźnica, Sołonka, Stobierna, Straszędzie, Styków, Szklary, Wola Cicha, Wola Rafałowska, Wola Zgłobieńska, Woliczka, Wulka pod Lasem, Wysoka, Zabajka, Zabratówka, Zgłobień.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Nakoniecznikow-Klukowski

54.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 15 stycznia 1934 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie wyznaczenia i rozdziału ostatecznych kontyngentów cukru na czas od 1 października 1933 r. do 30 września 1934 r.

Na podstawie art. 1, 3, 12 i 16 ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. o uregulowaniu obrotu cukrem na obszarze Rzeczypospolitej (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 630) w brzmieniu ustawy z dnia 5 listopada 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 770) i rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 818) zarządzam co następuje:

§ 1. Wyznacza się na okres czasu od 1 października 1933 r. do 30 września 1934 r. ostateczne kontyngenty cukru:

- zasadniczy w ilości 2.799.370 q cukru białego,
- zapasowy w ilości 139.968 q cukru białego,
- eksportowy w ilości 2.779.308 q cukru białego.

§ 2. Ostateczne kontyngenty, określone w § 1 rozdziela się zgodnie z postanowieniami art. 3 i 12 powyższej ustawy pomiędzy wszystkie czynne w bieżącej kampanji cukrownie w sposób podany w przyległym załączniku.

§ 3. Na pokrycie kontyngentu eksportowego może służyć cukier zarówno biały, jak surowy I i II rzutu. Cukier surowy, wywożony zagranicę, zalicza się na poczet kontyngentu eksportowego w wysokości 90% wagi bez względu na gatunek.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*